

DELFTS BLAUW

PERSONAGES

Molinari, Italiaans journalist en reisorganisator

Moreau Emilie, echtgenote van Jacques Moreau

Moreau Jacques, echtgenoot van Emilie Moreau

Leclef Marcel, advocaat

Boersma Jan, Nederlands schilder

Kocharian Armen, Albanees juwelier

Maria, echtgenote van Jan Boersma

Receptionist van Hotel Rubens

Ober

Kamermeisje

Arts

Twee ambulanciers

Agent

1ste AKTE

zithoek naast balie van het hotel – bar met enkele krukjes – inkijk op kamer 101

1ste scène

RECEPTIONIST

Bonjour, madame.

MOREAU

Maar meneer, u kent me toch. Ik kom geregeld naar Antwerpen. Bovendien spreek ik Nederlands, weliswaar met een licht Frans accent.

RECEPTIONIST

Excuseer, mevrouw, de macht der gewoonte.

MOREAU

U pakt graag uit met uw vreemde talenkennis. Dat siert u. Wij, Fransen...

Maar u weet wel wie ik ben?

RECEPTIONIST

Mevrouw Moreau, uw voornaam, a.u.b. Dat moet u me vergeven.

MOREAU

Emilie. Franser kan echt niet.

RECEPTIONIST

Uw familienaam?

MOREAU

Meneer!

RECEPTIONIST

Maar ik meen me te herinneren dat u nog altijd de familienaam van uw echtgenoot gebruikt.

MOREAU

Ik ben jaren met hem heel gelukkig geweest. Jammer genoeg is hij me ontvallen.

RECEPTIONIST

Bent u familie van de grote Franse actrice Jeanne Moreau?

MOREAU

Voor zover ik weet: niet.

RECEPTIONIST

Jeanne Moreau heb ik ooit gezien in 'Les liaisons dangereuses'.

MOREAU

Ze schitterde. Enig!

RECEPTIONIST

U ziet er even mooi uit, mevrouw.

MOREAU

Overdrijft u niet wat?

RECEPTIONIST

U hebt kamer 101. Het kamermeisje brengt ze in orde. U moet nog even wachten. De laatste weken is het erg druk. Zoals gewoonlijk zorgen wij voor uw bagage.

MOREAU

Iedereen wil in Antwerpen zijn.

RECEPTIONIST

Onze stad aan de stroom heeft heel wat te bieden. Gaat u maar even zitten. Wat drinkt u op kosten van Hotel Rubens?

MOREAU

Als ik mag kiezen? Een lekkere cava.

RECEPTIONIST

We hebben maar één soort, mevrouw, en dat is precies die. Hij komt er zo aan.

O ja, hoeveel nachten blijft u?

MOREAU

Moeilijk te zeggen... ten minste drie. Het kunnen er ook meer zijn. Ik ga wel vanuit Antwerpen naar Amsterdam.

OBER

En dat is de cava voor...

RECEPTIONIST

Mevrouw Moreau.

OBER

Alstublieft.

2de scène

Bagage van Moreau wordt weggebracht.

MOLINARI

Komt met veel gedruis binnen.

Che tempo! Buongiorno.

RECEPTIONIST

Ik ken geen Italiaans.

MOLINARI

Dat is niet nodig.

RECEPTIONIST

Ik hoor het.

MOLINARI

Wat een weer! Giuseppe Molinari, Italiaans journalist en reisorganisator.

RECEPTIONIST

U bent hier bij ons nog niet geweest?

MOLINARI

Nee, maar terugkomen doe ik zeker, al weet ik niet of uw etablissement top is. Het zint me. Mooi

hotel, dichtbij het Centraal Station. Sfeer!

RECEPTIONIST

Hoelang blijft u?

MOLINARI

Ik kom een citytrip voorbereiden.

RECEPTIONIST

Dan hebt u wel enkele dagen nodig om alles uit te dokteren. Ja, een hotel als dit beschikt over de accommodatie die u in dit geval nodig hebt.

MOLINARI

Een goede gok van mijnentwege!

RECEPTIONIST

Hoe hebt u dit gevonden?

MOLINARI

Via via via...

RECEPTIONIST

Duidelijker kan het niet zijn.

Molinari kijkt even rond en ziet mevrouw Moreau. Ze knikken naar elkaar.

U hebt kamer 102. Hier is het kaartje. Als u wilt...

MOLINARI

Ik ga even naar... de bar. Dorst lessen.

3de scène

MOREAU

Een goed idee.

MOLINARI

Het is zo warm. Mag ik...

RECEPTIONIST

De ober komt zo bij u.

MOLINARI

Mevrouw, ik stoort u toch niet?

MOREAU

Nee, meneer Molinari.

MOLINARI

U kent me?

MOREAU

Italianen hoor je van ver aankomen. Met wie heb ik de eer?

MOREAU

Emilie Moreau. Ik was zo ondeugend en heb gehoord dat u een trip voorbereidt.

OBER

Wat drinkt meneer?

MOLINARI

Een lekkere frisse pint.

MOREAU

Voor mij nog een glas cava.

MOLINARI

Ober, doet u me ook maar een glas cava.

MOREAU

Meneer Molinari, ik ken Antwerpen. Rubens, diamant, de kathedraal, de Meir...

MOLINARI

U kunt me helpen.

MOREAU

Mag ik u uitnodigen op mijn kamer?

Molinari toont zijn verbazing.

U vindt het vreemd dat ik u vraag.

MOLINARI

Het euh...

MOREAU

Dan kunnen we verder praten. Ik geef u nog wat informatie over Antwerpen. En ik wil met u drinken.

MOLINARI

Bedankt voor de uitnodiging alleszins.

MOREAU

Ober, brengt u nog een fles cava naar kamer 101? We nemen onze glazen mee.

4de scène

Kamer 101 – Moreau en Molinari gaan samen op bed zitten.

Klop op de deur

MOREAU

Binnen!

OBER

Alstublieft. En laat het u smaken. Wenst u verder nog iets?

Knipoogt naar Molinari.

MOREAU

Dank u wel.

MOLINARI

Zal ik inschenken... Emilie, ik mag toch Emilie zeggen? Op jouw gezondheid.

MOREAU

En ook op jou, Giuseppe. Jij steekt dus buitenlandse reizen in elkaar?

MOLINARI

En daarnaast beoordeel ik ook wijnen.

MOREAU

Dan weet ik bij wie ik terecht kan als mijn man of ik wijn aankoop.

Moreaus glas is meteen leeg.

MOLINARI

Mag ik je nog bijschenken?

MOREAU

Graag.

MOLINARI

Je lijkt me erg gelukkig.

MOREAU

Lijkt? Ik ben gelukkig.

MOLINARI

Daar moet een reden voor zijn. Toch niet omdat wij elkaar hier ontmoet hebben?

MOREAU

Ik ben op reis naar iemand van wie ik ontzettend houd. Nu ben ik hier in Antwerpen voor een kort oponthoud.

MOLINARI

Laten we daarop klinken.

MOREAU

Haalt uit haar handtas een karton zo groot als een ansichtkaart.

Hiermee is het begonnen, elf jaar geleden.

MOLINARI

Mooi getekend.

MOREAU

Geschilderd. En het straalt sfeer uit.

MOLINARI

Ja, moet een groot schilder zijn.

MOREAU

Dat is ook zo. Ik zal je iets meer zeggen. De schilder hiervan is mijn geliefde. Lees eens wat er op de achterkant staat.

MOLINARI

Voor mijn Emilie, mijn Emilie du Châtelet. Ik euh...

MOREAU

Emilie du Châtelet was de minnares van Voltaire.

MOLINARI

Ik ken wel de Franse filosoof, maar Emilie du...

MOREAU

Du Châtelet. Zij was zijn maîtresse, een heel mooie vrouw.

MOLINARI

Zoals jij.

MOREAU

Overmorgen rijd ik naar Amsterdam, naar hem. Voor hem heb ik alles over. Ik ben nu 56 jaar.

Nog nooit ben ik zo verliefd geweest. Ik zou het willen uitbazunen!

Wil jij mijn liefdesverhaal horen?

MOLINARI

Je fascineert me, Emilie. Ik luister.

MOREAU

Schenk eerst nog eens in.

MOLINARI

De fles is zo goed als leeg.

MOREAU

Dan bestel ik een andere. Roep de ober.

Molinari verlaat even de kamer.

MOLINARI

Ober, kan u even komen?

OBER

Waarmee kan ik u van dienst zijn?

MOREAU

Drank om te vieren. Hetzelfde, alstublieft, ober.

Zoals ik al zei, Giuseppe, elf jaar geleden ben ik de echte liefde tegengekomen.

Maak het je makkelijk.

OBER

Hier ben ik ermee. Is dat niet vlug?

2de AKTE

Vanuit kamer 101 kijkt Molinari toe. Enkele attributen veranderen de balie, de zithoek en de bar van het hotel. (flashback)

1ste scène

In de zithoek van het hotel

MOREAU

Veertien dagen samen in Antwerpen, Jacques.

M.MOREAU

Dat heb jij verdiend.

MOREAU

Ook jij, schat. 25 jaar getrouwd.

M.MOREAU

Jouw verdienste.

MOREAU

Kom, kom. Wij hebben aan elkaar veel te danken.

M.MOREAU

Ik kan me niet voorstellen dat we ons gaan vervelen.

MOREAU

Enkele vrienden worden verwacht, zakenvrienden... dat heb je me terloops verteld.

M.MOREAU

En jij hebt een programma voor Antwerpen uitgedokterd?

MOREAU

Wees maar zeker. Het 16de- eeuwse Antwerpen, dat verkennen we.

M.MOREAU

Uitstekend, maar morgen heb ik wel een afspraak met enkele bankdirecteuren.

MOREAU

Dat belooft. Maar euh... moet dat nu gebeuren?

M.MOREAU

Ja, het zijn niet alleen directeuren, maar ook bouwpromotoren. Het grote geld is ermee gemoeid.

MOREAU

Goed. We maken er nu het beste van. Uiteindelijk doen we dat al 25 jaar.

M.MOREAU

Dacht ik ook.

MOREAU

Benieuwd naar wie die gasten zijn.

M.MOREAU

Mijn kennissenkring is groot, en ik heb een bewuste keuze gemaakt. De genodigden beperken.

Kijk, daar komt onze eerste gast binnen.

2de scène

LECLEF

Dag Jacques.

M.MOREAU

Advocaat François Leclef.

Mijn echtgenote: Emilie Moreau.

LECLEF

Enchanté, madame.

MOREAU

Laten we in het Nederlands verdergaan.

LECLEF

Ik ben geboren en getogen Antwerpenaar.

MOREAU

Maar uw naam verraadst wel Franse roots.

LECLEF

Mijn familie behoort tot de Franstalige Antwerpse bourgeoisie. Ik heb zowel Franstalige als Nederlandstalige cliënten.

M.MOREAU

Voor mijn zaken in Antwerpen is een goed tweetalige advocaat meer dan een pluspunt.

LECLEF

Mag ik u beiden proficiat wensen met uw huwelijksjubileum. Deze ruiker is voor mevrouw.

MOREAU

Hartelijk dank.

LECLEF

En wie verwacht u nog, Jacques?

3de scène

M.MOREAU

Onze juwelier.

Juwelier komt op.

We waren net over je bezig, Armen.

KOCHARIAN

Zal ik me meteen voorstellen: Armen Kocharian.

M.MOREAU

Mijn echtgenote: Emilie Moreau.

MOREAU

Aangenaam kennis met u te maken.

KOCHARIAN

Alstublieft, mevrouw.

MOREAU

Ik word echt in de bloempjes gezet. Dank u wel. Ober, hebt u vazen?

OBER

Ik ga op zoek.

M.MOREAU

François hoef ik u niet voor te stellen.

LECLEF

Wij doen gouden zaken.

MOREAU

Kan moeilijk anders met een juwelier.

KOCHARIAN

Mevrouw, ik zou zeggen: kom eens langs in mijn zaak.

M.MOREAU

Onder het Centraal Station. Makkelijker kan niet.

MOREAU

Jacques, zijn we voltallig?

M.MOREAU

Onze Nederlandse schilder verwacht ik ieder moment.

KOCHARIAN

Hoe is zijn naam ook alweer?

LECLEF

Jan Boersma.

4de scène

M.MOREAU

Als ik naar Antwerpen kom, probeer ik met iedereen hier in dit hotel samen te komen.

LECLEF

De drie musketiers. Alexandre Dumas. Men moet zijn klassiekers kennen.

KOCHARIAN

We zijn wel met z'n vieren.

MOREAU

Mijn man is dan D'Artagnan de sa Majesté.

M.MOREAU

Die Majesté is mijn lieve echtgenote Emilie.

Jan Boersma komt binnen.

BOERSMA

Sorry, jongens, ik heb me gehaast, maar de trein...

M.MOREAU

Welkom, Jan Boersma. Jij kent iedereen, behalve...

MOREAU

Mij. Ik ben Emilie Moreau.

Beiden bekijken elkaar.

BOERSMA

Ik heb me vanmorgen zo moeten haasten, dat ik...

LECLEF

Geen tijd had om...

M.MOREAU

Wij begrijpen dat, Jan. Amsterdam ligt niet bij de deur.

BOERSMA

Ik maak het wel goed.

KOCHARIAN

Jacques en Emilie zijn maar één keer 25 jaar getrouwd!

LECLEF

We houden het in het oog, Jan Boersma.

M.MOREAU

Ober verschijnt met twee vazen.

Ober, breng ons champagne en de nodige hapjes zoals afgesproken.

Zwoele dansmuziek

Ober verschijnt met dienblad, fles champagne, glazen en hapjes.

OBER

Mag ik alles hier zetten?

M.MOREAU

Ja, doet u maar.

LECLEF

Als ik die muziek hoor, dan voel ik het kriebelen.

KOCHARIAN

Volgens mij maken we geen kans. Wij zijn te traag.

Boersma is bij Moreau en vraagt haar ten dans.

BOERSMA

Heineken heeft de wereld al lang veroverd. Nederlanders zijn echte kooplieden.

Ik ga voor de uitdaging.

M.MOREAU

Laten we eerst even klinken op ons zilveren jubileum.

Gezondheid!

ANDEREN

Gezondheid!

M.MOREAU

Ik stel voor dat we al naar de speelzaal gaan.

MOREAU

Dat doet u dus als u naar Antwerpen komt.

M.MOREAU

Ook.

MOREAU

Het beroep van mijn man: geld!

5de scène

M.MOREAU

Daarmee koop je de boter.

MOREAU

Wij komen zo meteen.

M.MOREAU

Op naar het speelhol!

Spot op koppel

BOERSMA

Nooit de kaas van je brood laten halen.

MOREAU

Een slow. Hoelang geleden?

BOERSMA

Emilie, ik mag toch Emilie zeggen? Ik ben verliefd op jou. Liefde op het eerste gezicht.

MOREAU

Doe niet dwaas!

BOERSMA

Het overvalt me. Ik hou van je.

MOREAU

Vertel geen onzin. Jij mag niet van me houden.

BOERSMA

Jij verbiedt me van je te houden?

MOREAU

Ja.

BOERSMA

Dat kan je niet maken, Emilie.

MOREAU

Hou op. Al 25 jaar ben ik gelukkig getrouwd met Jacques.

BOERSMA

Ik zal je echt gelukkig maken. Gelukkig, zoals jij nog nooit bent geweest.

Drukt haar tegen zich aan.

MOREAU

Ik wil dit niet. Laat me los of...

BOERSMA

Of wat?

MOREAU

Moet ik krijsen?

BOERSMA

Dat doe je toch niet.

MOREAU

Laat me...

BOERSMA

Jij bent stapel op me zoals ik op jou.

Einde flashback

3de AKTE

1ste scène

MOREAU

Wat ik u nu verteld heb, meneer Molinari, is pure waanzin.

MOLINARI

Van al dat vertellen hebt u zeker dorst gekregen. O, de fles is bijna leeg.

MOREAU

Bestel maar. Jij moet wellicht denken: wat een zuipschuit, die mevrouw Moreau?

MOLINARI

Het minste van mijn gedachten. *Neemt kamertelefoon en bestelt in stilte.* Ik vind het ontzettend leuk!

MOREAU

Waar haal ik het in mijn hersens u op te zadelen met mijn verleden?

MOLINARI

Het stoort me niet, integendeel.

MOREAU

Ik weet waar ik naartoe ga en wat ik te verwachten heb.

MOLINARI

Wie verliefd is, leeft in een roes. Ik versta dat.

MOREAU

Wat ben je charmant, Giuseppe! Wel, voor mijn huwelijk met Jacques had ik twee relaties. Maar met Jacques was het helemaal anders. Ik was zo gelukkig. Wederzijdse liefde. Wij gingen voor mekaar door het vuur, maar toen kwam die Nederlandse schilder. Gelooft u echt in liefde op het eerste gezicht?

MOLINARI

Zonder twijfel. Had uw man niets door?

MOREAU

Maar nee. Hij was goed bevriend met Jan. Die Hollander intrigeerde hem.

MOLINARI

Emilie, jij bent mijn Venus, mijn Aphrodite.

MOREAU

Meneer Molinari!

MOLINARI

Een mooie vrouw mag om haar schoonheid worden geveleid.

MOREAU

Waar was ik ook alweer gebleven?

2de scène

M. Moreau verschijnt even, achter hem Leclef en Kocharian. (flashback)

M.MOREAU

Komen jullie, Emilie?

LECLEF

Jacques heeft geluk.

KOCHARIAN

Ik iets minder.

MOREAU

Mijn man is iedere dag bezig met zijn hobby: geld.

M.MOREAU

Jan?

BOERSMA

Als u het niet erg vindt, dan praat ik nog wat met uw vrouw.

LECLEF

Zou je dat wel vertrouwen, Jacques?

M.MOREAU

25 jaar! Emilie en ik, wij weten wat we aan elkaar hebben.

KOCHARIAN

Dan gaan we terug naar de speelzaal om te verliezen.

Leclef, Kocharian, M.Moreau verdwijnen.

3de scène

BOERSMA

Heb ik me niet wat opgedrongen?

MOREAU

Maar neen.

BOERSMA

Blijven we nog iets drinken?

MOREAU

Graag zelfs.

4de scène

Boersma en Moreau kijken elkaar in de ogen, houden elkaars handen vast en wrijven tegen elkaars benen.

BOERSMA

Ik ben niet getrouwd.

MOREAU

Zo'n mooie man als jij! Dan ben jij me wel wat uitleg verschuldigd.

BOERSMA

Al heel mijn leven heb ik me beziggehouden met schilderkunst. Zelf schilderen, tentoonstellingen organiseren... geen tijd zeker?

MOREAU

Interessant.

BOERSMA

Je zou eens tot bij mij in Amsterdam moeten komen.

MOREAU

Euh...

BOERSMA

Met je echtgenoot uiteraard. Ik zal jullie o.a. Amsterdam tonen. Het Rijksmuseum, het Amsterdams Historisch... wat kuieren langs de grachten.

5de scène

Met veel gedruis verschijnen de anderen.

LECLEF

Jacques, jij bent niet te verslaan.

M.MOREAU

Roulette is mijn fort.

KOCHARIAN

Wij zijn amateurs.

M.MOREAU

En hoe gaat het met mijn lieve vrouwtje?

BOERSMA

Goed, zoals je kunt zien. *Moreau lacht.*

MOREAU

Wat gepraat over koetjes en kalfjes.

BOERSMA

En ik heb haar in Amsterdam uitgenodigd om de stad te ontdekken en mijn schildersatelier te bewonderen.

KOCHARIAN

En wij tellen niet mee?

LECLEF

Ja, zeg!

BOERSMA

Natuurlijk is iedereen welkom, en wel zo vlug mogelijk.

MOREAU

Jacques, een stad exploreren, schilderkunst bekijken... het kan een openbaring zijn?

KOCHARIAN

Een openbaring?

M.MOREAU

Van schilderkunst versta ik niets.

MOREAU

Alleen van schilderkunst?

LECLEF

Amsterdam is zoveel meer dan schilderkunst... de wallen...

BOERSMA

Hoe kom je daar nou bij? Amsterdam heeft voor ieder wat wils, Marcel.

MOREAU

Wanneer had jij gedacht, Jan?

BOERSMA

We gaan geen weken wachten! Laten we nu afspreken.

6de scène

OBER

Telefoon voor meneer Moreau.

M.MOREAU

Excuseer. Ja, Albert. Ik zal er zijn. Hoe laat?... Ja.

Ik vind het jammer, maar ik moet naar Parijs.

MOREAU

Schat!

M.MOREAU

Een belangrijke transactie.

MOREAU

Dan stellen we Amsterdam uit.

LECLEF

Uitgesteld is niet verloren. Dan hebben we dat nog te goed.

KOCHARIAN

Weer iets om naar uit te kijken.

M.MOREAU

Jullie kunnen toch gaan. Ik hoef daar niet per se bij.

BOERSMA

Zonder uw vrouw... nee!

LECLEF

Ja, nu herinner ik het me... voor mij komt het eigenlijk eerder ongelegen. Ik kan niet mee.

KOCHARIAN

En ik verwacht enkele belangrijke klanten.

BOERSMA

Uitgesteld is niet verloren.

MOREAU

Ik ga even naar het toilette.

6de scène

KOCHARIAN

Neemt even Boersma ter zijde.

We moeten nog iets regelen.

BOERSMA

Helemaal vergeten.

KOCHARIAN

Jacques, voor je 25ste huwelijksjubileum, je vrouw is toch even weg, heb ik iets wat haar zal verblijden.

Neemt twee doosjes uit zijn jaszak en toont ze.

M.MOREAU

Wauw! Maar wat kiezen?

KOCHARIAN

Daarvoor is Jan Boersma hier. Onze schilder.

BOERSMA

Wel, ik heb je vrouw wat gadeslagen, en ik denk dat die briljante ring het best bij haar past.

M.MOREAU

De prijs zal er ook naar zijn.

KOCHARIAN

Dat valt wel mee. *fluistert de prijs in M. Moreaus oor.*

M.MOREAU

Voor mij is dat goed.

KOCHARIAN

Jan, dat heb jij alweer goed gedaan. *Knipoogt naar Boersma.*

LECLEF

Een vrouw moet je gelukkig maken.

7de scène

M.MOREAU

Lieveling, ik dacht: wat blijft ze lang weg!

MOREAU

Kan je me niet missen?

M.MOREAU

Eigenlijk niet.

BOERSMA

Morgen wel naar Parijs.

M.MOREAU

Lieve Emilie, 25 jaar huwelijk, dat is niet niks. Daarom bied ik je dit kleinood aan.

MOREAU

Maar neen! Schat, dat is veel te veel. Kom hier! Wat een fonkeling! En hij past!

M.MOREAU

Hij valt in je smaak?

MOREAU

En of! Laten we daarop drinken.

M.MOREAU

Maar waarom zou je morgen niet met Jan Boersma naar Amsterdam gaan? De anderen kunnen niet mee, en ik, ik zit in Parijs.

BOERSMA

Voor mij kan het.

Licht dooft.

8ste scène

Boersma en Moreau gaan kamer in Amsterdam binnen.

MOREAU

Ik zal blij zijn dat ik even kan zitten. Al vroeg vanmorgen vertrokken uit Antwerpen...

BOERSMA

En dan nog rondlopen in het Rijksmuseum.

Hier woon ik, Emilie. Ga zitten.

Maria verschijnt, onverzorgd, niet zo mooi.

MARIA

Mevrouw, Jan.

BOERSMA

Dat is Maria, mijn huishoudster. Dat is mevrouw Moreau. Ze is Française, maar spreekt heel goed Nederlands.

MARIA

Wat wenst u te drinken?

MOREAU

We hebben zonet...

BOERSMA

Een glas melk?

MOREAU

Dat ook weer niet!

BOERSMA

Nederland is niet alleen een fietsland, maar ook een melkland.

MOREAU

Uw chauvinisme siert u, meneer Boersma. Gewoon een glaasje prik.

BOERSMA

O nee, ik bied u een citroenjenever van Bols aan.

MOREAU

Dat ken ik. Hollandser kan echt niet.

BOERSMA

Twee glaasjes, Maria. Gehoord?

MARIA

Zoals u zegt, meneer.

Maria verdwijnt.

9de scène

MOREAU

Maria is een goede vrouw.

BOERSMA

Dat mag je wel zeggen. Jammer dat ze wat simpel is, maar ze is erg onderdanig.

MOREAU

Hoelang is ze al bij jou?

BOERSMA

Al heel lang. 20 jaar misschien?

MOREAU

Woont hier anders nog iemand in dit huis?

BOERSMA

Nee. Alleen Maria en ik.

MOREAU

10de scène

Maria verschijnt met de citroenjenever.

MARIA

Alstublieft.

BOERSMA

Dank je wel, Maria. Dat volstaat. Ga maar. Je hebt nog wel wat werk, denk ik.

MOREAU

Niet erg opgewekt, eerder wat triest.

BOERSMA

Wie?

MOREAU

Maria, je huishoudster.

BOERSMA

Licht Treurig? Maar die is niet treurig. Die ziet er zo uit. Ze zit in een andere wereld.

MOREAU

Een andere wereld?

BOERSMA

'k Heb al vaak met haar proberen te praten, maar dat lukt me niet. Het is een goede ziel, mijn

Maria. Domme mensen hebben het ietwat makkelijker in het leven, zeg ik altijd.

Schenkt drank in

Gezondheid, mevrouw Moreau.

MOREAU

A votre santé!

Boersma opent een kast.

BOERSMA

En dat is mijn verzameling Delfts blauw. Echt Hollands. Het zijn waardevolle stukken.

Ik schuim rommelmarkten af.

MOREAU

Leuke hobby.

Wrijft met haar hand over haar voorhoofd.

BOERSMA

Voelt u zich niet goed?

MOREAU

Toch wel, een beetje duizelig.

Boersma neemt haar glas aan, trekt haar naar zich toe, kust haar op de mond, brengt haar naar een chaise longue, legt haar erop, knielt naast haar en begint haar bloes los te maken.

Nee, nee!

Boersma doet verder.

Nee, asjeblijft!

BOERSMA

Chérie, je bent mooi. En die ring staat je prachtig!

Licht dooft.

Einde flashback

11de scène

MOREAU

Meneer Molinari, die namiddag dacht ik niet aan mijn man. Ik werd een echte vrouw. Na 25 jaar gaf hij me wat een vrouw nodig heeft. Zelfs mijn wildste fantasieën schoten te kort. Nooit heb ik zulke gevoelens gehad. Jan Boersma deed me ontploffen. Hij bezorgde me golven van genot. Ik werd geil van zijn woorden. U denkt vast: wat een schaamteloze vrouw!

MOLINARI

In de verste verte niet, mevrouw.

MOREAU

Toch wel! Het kon me toen allemaal niets schelen. Geef me nog iets te drinken.

Ik had echt geen schuldgevoel. Toen niet, later niet, nu niet!

12de scène

Beiden schikken hun kleren. (flashback)

BOERSMA

En nu wat geestelijke arbeid.

MOREAU

Hoe bedoel je?

BOERSMA

Even naar hiernaast, naar mijn atelier. Schilderijen kijken.

...

En, Emilie, wat denk je van mijn kunstwerken?

MOREAU

Glimlacht

Buitengewoon!

BOERSMA

Dus: niet geweldig?

MOREAU

Nee, lieveling, jammer. *Kust hem.*

BOERSMA

Eerlijk gezegd: ik verkoop weinig. Ze vallen niet in de smaak, mijn schilderijen.

MOREAU

Pas op, er zijn er enkele bij waarvan ik...

BOERSMA

Oké. Gelukkig zijn er soms die mijn schilderijen goedvinden en ze kopen, maar...

MOREAU

He! Dat daar!

BOERSMA

Waar?

MOREAU

Dat stuk karton zo groot als een ansichtkaart. Dat is toch van jouw hand?

BOERSMA

Strijkt door zijn haar.

Wat? O dat! Die tafel met dat Delfts blauw. Ja, dat heb ik geschilderd. Je vindt het goed?

Legt zijn arm op haar schouders.

MOREAU

Dat is enig. Subliem!

Boersma kust haar, neemt de ansichtkaart en schrijft erop.

...

Laat me lezen.

BOERSMA

Bijna klaar.

MOREAU

Ik hou van wie jij bent, wat je doet, en wat je deed.

Mooi, Jan.

BOERSMA

Dat is voor mijn allerliefste vrouw. Jij bent mijn Hollandse Aphrodite. Voor jou. Steek het in je tas.

MOREAU

Het is de talisman van onze liefde.

Licht dooft.

Einde flashback

13de scène

MOREAU

Haalt de ansichtkaart uit haar tas.

Zijn Delfts blauw heb ik altijd bij me. Al elf jaar.

MOLINARI

U bent erdoor geobsedeerd?

MOREAU

Dat is niet overdreven gezegd. Mocht u andere schilderijen van hem hebben gezien, u zou niet geloven dat hij dat heeft geschilderd. Dit schilderijtje is een wonder. Net zoals de liefde tussen hem en mij een echt wonder is.

14de scène

Moreau en M.Moreau terug in het hotel (flashback)

Ze lopen op elkaar toe, omarmen en kussen elkaar.

M.MOREAU

Chérie!

MOREAU

Ik heb je gemist.

[MOLINARI

Speelde u geen komedie? Had u geen gewetenswroeging?

MOREAU

Ik had voor Jacques dezelfde gevoelens zoals altijd overigens.]

M.MOREAU

Onze vrienden hebben samen met ons mogen genieten, en nu zijn we alleen voor ons 25 jaar huwelijksjubileum. Lieve, mag ik je deze rozen aanbieden?

MOREAU

Dat is toch niet nodig! Eerst die mooie briljante ring, en nu dit! Jacques, jij bent altijd een goed man voor me geweest. De beste, die een vrouw als ik zich kan wensen.

Maar ik moet je toch iets vragen? Hoe is het mogelijk dat die ring paste en in mijn smaak viel?

M.MOREAU

Ik zal je gelijk antwoorden. In Parijs heb je een ring met een robijn liggen. En die draag je niet zo vaak.

MOREAU

Dat is zo.

M.MOREAU

Ik heb die doen verdwijnen. Hier is hij!

MOREAU

Blijft dan nog de vraag: hoe wist je dat deze ring me gewoon zou bekoren?

M.MOREAU

Jan Boersma, je vriend, met wie je goed kunt opschieten, heeft gekozen.

Moreau verwonderd

MOREAU

Ik kan je niet genoeg bedanken.

M.MOREAU

Emilie, jij bent een wonderlijke vrouw. Jan Boersma heeft dat ook opgemerkt. Ik heb wel gezien dat hij geen oog van je afsloeg.

MOREAU

Voel ik niet wat jaloezie?

M.MOREAU

Hoe durf je zoiets te denken?

MOREAU

Jacques, jij bent mijn uitverkorene.

M.MOREAU

Mag ik straks nog even naar de speelzaal? Er wordt baccarat gespeeld.

MOREAU

Hoe kan ik je dat weigeren? Jij mag je niet vervelen. *Kust hem op de wang.*

Einde flashback

15de scène

Moreau haalt de ansichtkaart uit haar tas.

MOLINARI

Uw man was dolgelukkig dat hij u die ring kon geven?

MOREAU

Jan Boersma kende mijn smaak. Ik zou hem willen horen, maar nee. Dat kan niet.

MOLINARI

Waarom niet?

MOREAU

Ik heb al zo vaak geprobeerd. Zijn nummer bestaat niet meer. En ik verlang zo naar hem.

MOLINARI

Dat kan ik me best voorstellen.

MOREAU

Nooit heeft mijn man iets vermoed. Het kwam zelfs niet in hem op te denken dat het kon.

MOLINARI

Jullie hebben ontzettend veel van elkaar gehouden.

MOREAU

Voor de buitenwereld waren Jacques en ik het droomkoppel.

MOLINARI

Wacht eens even. Maar wat is er op een bepaald moment met uw man gebeurd?

MOREAU

Als hij speelde: roulette, baccarat, dronk hij veel. Spelen, drinken, zaken doen, dat was zijn leven. En op een bepaalde dag begon Jacques moeilijkheden te krijgen met lopen. Pijn in de borst.

MOLINARI

Hartinfarct. Het spijt me voor u.

MOREAU

Nee, nee. Doe ze nog eens vol.

16de scène

MOLINARI

En zag u Jan Boersma nog? Parijs-Amsterdam.... Ligt niet direct bij de deur.

MOREAU

Jan had me gezegd: 'Probeer ieder jaar tweemaal naar mij in Amsterdam te komen, als Jacques weg moet voor zaken.'

MOLINARI

Maar het mocht wel niet opvallen!

MOREAU

Ik brandde van verlangen, dat kunt u zich wel voorstellen, net zoals nu. Ik ga hem zien.

MOLINARI

En uw man?

MOREAU

Het lopen werd met de dag moeilijker. Hoeveel artsen we niet hebben bezocht!

MOLINARI

En wat had hij?

MOREAU

ALS.

MOLINARI

Die vreselijke spierziekte.

MOREAU

De ene na de andere spier sterft af. De ziekte kan lang aanslepen. In dit geval: 11 jaar.

MOLINARI

Verlamming dus.

MOREAU

De eerste jaren kon Jacques nog werken, maar lopen zat er niet meer in. Dus: rolstoel.

MOLINARI

Een lijdensweg. U kon niet naar Amsterdam.

MOREAU

Ik kon Jacques niet aan zijn lot overlaten. Maar ik heb Jan geschreven via mijn vrienden.

MOLINARI

Verstandig.

MOREAU

In zijn eerste brief, een echte liefdesbrief, stak ook een kaart waarop hij Delfts blauw had getekend. We schreven elkaar regelmatig, maar de tijd tussen de brieven werd langer.

Jacques' ziekte legde een zware druk op me.

MOLINARI

Zal ik nog wat bijschenken?

MOREAU

Doe maar. ALS ondermijnde mijn lieve man. De liefdesbrieven die ik van Jan ontving tot op de dag van vandaag, waren en zijn mijn enige troost. Ieder jaar stuurde hij me een Delfts blauw, iedere keer anders. Heerlijk!

MOLINARI

U bent een sterke vrouw.

MOREAU

Maar ik begon wel te twijfelen aan onze liefde, aan hem.

MOLINARI

Ik versta dat.

MOREAU

In zijn brieven voelde ik een zekere vertwijfeling. Ik heb hem dat ook gevraagd.

Laten we drinken.

MOLINARI

En?

MOREAU

Hij was wanhopig. Ik voelde dat zo goed.

17de scène

In deze scène komt Boersma aan het woord in een spot.

BOERSMA

Mijn liefste Emilie, ik mis je. Al bijna 11 jaar hebben we elkaar niet meer gezien. Ons enige

Contact, dat zijn de brieven.

Maar er is ook nog iets anders. En dat maakt me erg wanhopig.

Ik schilder, ik schilder, maar niemand koopt schilderijen van Jan Boersma. Waarvan moet ik in godsnaam leven? Ja, ik heb wat spaarcenten.

MOLINARI

Als je daaraan begint!

BOERSMA

Uiteraard heb ik op een bepaald moment schulden gemaakt.

MOREAU

U kunt het al raden.

BOERSMA

De schulden stapelden zich op. Gevolg: rechtbank. Resultaat? Ik had wel een advocaat, maar ik verloor het proces.

MOLINARI

Ik heb een klein vermoeden...

MOREAU

Je hebt goed geraden: ik heb een bedrag op zijn bankrekening gestort.

MOLINARI

Een nobele daad. Wat vermag de liefde al dan niet?

MOREAU

Jan is de man die ik hartstochtelijk bemin. Maar hij stortte het geld terug. Ik echter nam het niet aan en...

MOLINARI

U stortte het terug. Een pingpongspel.

MOREAU

Uiteindelijk aanvaardde hij het geld, en ook de keren daarna.

MOLINARI

Zat hij voortdurend in geldnood?

MOREAU

Het geluk zit hem echt niet mee. Altijd gebeurt er wel iets. Net zoals bij Jacques. Zijn oogleden kon hij niet meer bewegen.

MOLINARI

U hebt dus heel veel geld aan Jan Boersma gegeven?

MOREAU

Wat denk je? In die elf jaar! In het begin noteerde ik alles, maar ik ben ermee gestopt.

MOLINARI

Wanneer is uw man eigenlijk gestorven?

MOREAU

Vorig jaar. De laatste 4 jaar lag Jacques in het ziekenhuis. Ik kon hem thuis niet meer verzorgen.

Iedere dag was ik aan zijn zijde tot het definitieve einde.

MOLINARI

Een echte kruisweg.

MOREAU

En die is ten einde. Nu ben ik onderweg naar mijn Jan. Twee maanden geleden heeft hij me nog geschreven. En nu weet hij niet dat ik op weg ben naar hem.

MOLINARI

Dat zal een leuke verrassing zijn.

MOREAU

Als ik bij Jan zal zijn, ik voel het, vergeet ik de donkere dagen. Voor mij begint een nieuw leven.

MOLINARI

Ik kan u alleen maar veel geluk toewensen. Blijft u in Parijs wonen?

MOREAU

Ons huis in Parijs heb ik verkocht. Ik hoop bij Jan te kunnen blijven. Maar er moeten nog serieuze afspraken worden gemaakt.

MOLINARI

Dat ligt voor de hand. Ik zal wel betalen.

MOREAU

U bent een echte gentleman.

MOLINARI

Goedenacht, Emilie. Ik zou zeggen: slaap je nieuwe leven in.

MOREAU

Ik bel even naar de receptie.

...

Meneer, wilt u me morgenvroeg rond 7 uur wakker. Ik neem de Thalys naar Amsterdam om 8 uur.

Zo, dat is dan geregeld.

Tot morgen, meneer Molinari.

4de AKTE

1ste scène

RECEPTIONIST

Waar ligt dat boek?

...

Ja, mevrouw Moreau, kamer 101.

Belt

Geen reactie. Vreemd! Dan ga ik even kloppen.

Goedemorgen, meneer Molinari. Al vroeg uit de veren?

MOLINARI

Ik wil afscheid nemen van mevrouw Moreau.

RECEPTIONIST

Mooi van u. Ik moest haar wakker, maar ze reageert niet.

MOLINARI

Misschien slaapt ze erg vast. We hebben samen wel wat gedronken.

RECEPTIONIST

Klopt op de deur.

Mevrouw Moreau! Mevrouw Moreau!

MOLINARI

Gisteravond was ze nog echt springlevend.

RECEPTIONIST

Ik ga even de kamer binnen.

...

Dat ziet er niet goed uit, meneer Molinari. Ik moet nu de politie verwittigen.

Gelukkig is er een politiebureau om de hoek.

Telefoneert

U spreekt met Hotel Rubens. Kunt u zo vlug mogelijk komen? D'r is een hotelgast overleden.

Ja. Tot zo!

MOLINARI

Bent u al vaak geconfronteerd met een overlijden?

RECEPTIONIST

Dat is wel erg snel, meneer de agent.

2de scène

AGENT

Waar ligt dat lijk?

RECEPTIONIST

Volgt u me maar.

...

Komen beiden naar buiten.

AGENT

Die is dood. Ik moet de wetsdokter bellen.

RECEPTIONIST

U bent toch politie.

AGENT

De wetsdokter moet de dood vaststellen.

RECEPTIONIST

Twijfelt men aan u?

AGENT

Een dokter moet lang studeren om de dood te constateren. Ik schrijf alleen een verslag.

Verwijdert zich even en belt.

Ja, hier in het Rubenshotel.

...

Die staat hier direct.

RECEPTIONIST

Dat is niet moeilijk.

3de scène

MOLINARI

En?

AGENT

Wie bent u?

MOLINARI

Giuseppe Molinari, Italiaans journalist. Hotelgast.

AGENT

U kent de dame?

MOLINARI

Kennen? Wij hebben gisteravond lange tijd met elkaar gepraat.

AGENT

En verder?

MOLINARI

Ze heeft over haar leven verteld. Mevrouw Moreau leek me een heel vlotte vrouw.

AGENT

Misschien wel iets te vlot.

4de scène

Arts en twee ambulanciers met brancard komen op.

ARTS

Goedendag, waar moet ik zijn?

Agent wijst.

AGENT

Meneer Molinari, bent u mee in haar kamer geweest? *Lacht en knipoogt.*

MOLINARI

Nee, nee. Niet wat u denkt. Ik bedoel ja.

AGENT

Ja of nee? Bent u bij haar binnen geweest?

MOLINARI

Ja. In de kamer. Ze was zeer spraakzaam, maar toch erg gereserveerd. Eigenlijk was ze op doorreis naar Amsterdam, naar een zekere meneer Boersma, Jan Boersma. Ze waren meer dan vrienden.

ARTS

Tegen de ambulanciers

U mag ze wegbrengen naar het mortuarium van het ziekenhuis.

Tegen de receptionist

Kunt u me zeggen welke nationaliteit ze heeft?

MOLINARI

Ze is Française.

ARTS

Ik heb u niets gevraagd.

RECEPTIONIST

Zoals meneer Molinari heeft gezegd.

MOLINARI

Excuseer, dokter, mag ik u vragen waaraan mevrouw Moreau overleden is?

ARTS

Iets wat iedereen kan overkomen, ongeacht de leeftijd. Bent u familie van haar?

MOLINARI

O nee. Wat ik wel weet, is dat ze vanmorgen zou vertrekken naar Amsterdam. We zouden van elkaar afscheid nemen.

ARTS

De Franse ambassade moet op de hoogte worden gebracht. Moment.

Verwijdert zich even en belt.

...

Tegen receptionist

U gaat samen met de agent al haar spullen ophalen en geeft ze mee met de ambulanciers.

Na een tijdje verschijnen de ambulanciers met brancard en vertrekken.

RECEPTIONIST

Dokter, hoe wordt hier alles geregeld?

ARTS

Iemand van de ambassade komt naar hier. Ik geef u de nodige documenten.

Arts vult een document in en geeft het aan de receptionist.

Nog een goedendag verder.

5de scène

Molinari steekt zijn hoofd nog even binnen in de kamer, gaat binnen en komt buiten met een

ansichtkaart.

RECEPTIONIST

Nog iets vergeten?

MOLINARI

Gewoon een ansichtkaart.

RECEPTIONIST

Daar zijn er genoeg van. Die is voor u. Een souvenir van Antwerpen.

MOLINARI

Zoiets. Ja, met Delfts blauw.

RECEPTIONIST

Dat kan je overal kopen, zelfs in een snoepwinkel. Mag ik eens zien?

Niet mis. Er staat zelfs een adres van Amsterdam op. Dat zal van die bollenwinkel zijn.

P.C.Hoofdstraat.

Meneer Molinari, ik zal eens iets zeggen. Mijn broer verzamelt Delfts blauw. Heel zijn huis staat er vol van. En hij zegt dat alles begonnen is in Antwerpen. Maar dat zullen de Hollanders niet graag horen! Je moet er maar eens iets over lezen.

Alstublieft.

MOLINARI

Dank u wel. Mag ik nu weten wat de oorzaak is van haar overlijden.

RECEPTIONIST

Bekijkt papier van arts.

Hartinfarct.

MOLINARI

Ze ging zo'n mooie toekomst tegemoet, volgens haar zeggen. Ze heeft zich erg opgeboeid, vermoed ik.

RECEPTIONIST

Wat staat er bij u nog op het programma?

MOLINARI

Vanmiddag nog even werken voor het reisagentschap.

RECEPTIONIST

En dan keert u terug naar Italië?

MOLINARI

Nee. Ik reis door naar Amsterdam.

RECEPTIONIST

O, ik dacht: Delft.

MOLINARI

O ja, waarom niet?

5de AKTE

Huiskamer van Maria in Amsterdam

Maria is echt onverzorgd.

1ste scène

MARIA

U bent meneer...

MOLINARI

Molinari. Giuseppe Molinari.

MARIA

Gaat u zitten.

MOLINARI

En dan bent u Maria, de huishoudster van Jan Boersma.

MARIA

Hoe bent u aan het adres gekomen?

MOLINARI

Een heel lang verhaal. Delfts blauw.

MARIA

Ja, natuurlijk. Zo. Maar waarom bent u hier eigenlijk?

MOLINARI

Ik had graag meneer Boersma gesproken.

Stilte

U hebt me toch verstaan?

MARIA

Heel goed zelfs! Jammer genoeg zult u meneer Boersma niet kunnen spreken.

MOLINARI

Maar ik kan wel wachten tot hij thuiskomt.

MARIA

Ik vrees dat dit ijdele hoop is. Zinloos!

MOLINARI

Hoe zo: zinloos? Is hij misschien op reis of duurt het niet zo lang voor hij terug is?

MARIA

Ja, dat kan je zo zeggen.

MOLINARI

Hij moet toch ooit terug naar huis komen!

MARIA

Niet meer, meneer. Hij komt nooit meer terug.

MOLINARI

Tja!

MARIA

Maar wie bent u eigenlijk, meneer Molinari.

MOLINARI

Zoals ik al gezegd heb: ik heet Giuseppe Molinari. Ik ben Italiaans journalist, ik werk voor een reisorganisatie en maak citytrips.

MARIA

Citytrips. Voor de Italianen: een citytrip naar Amsterdam.

MOLINARI

Nee, mevrouw. Waar is meneer Jan Boersma?

MARIA

Op het kerkhof.

MOLINARI

Dan zal hij wel niet lang wegblijven!

MARIA

Op het kerkhof in Buitenveldert.

MOLINARI

Naar het graf van zijn ouders...

MARIA

Twee jaar geleden is Jan overleden. Longkanker. Hij heeft lang in het ziekenhuis gelegen. Toen hij echt ten einde was, heb ik hem naar huis laten brengen. En hij is hier gestorven.

MOLINARI

Dat kan niet!

MARIA

En waarom kan dat niet? Mag ik u iets aanbieden? Een citroenjenever Bols?

2de scène

MOLINARI

Gezondheid! Dat smaakt.

Ja, mevrouw, waar waren we gebleven?

MARIA

‘Waarom kan dat niet?’ zei ik.

MOLINARI

Voor twee maanden heeft Emilie Moreau nog een brief van Jan Boersma ontvangen.

MARIA

Hoe dan ook is dat mogelijk.

MOLINARI

Kom, kom, laten we eerlijk zijn. Een dode kan toch geen brieven schrijven!

MARIA

Natuurlijk niet! Een dode heeft andere mogelijkheden. Soms!

MOLINARI

Mevrouw, wie bent u eigenlijk?

MARIA

Ik? Ik ben de vrouw van Jan Boersma, meneer Molinari. 37 jaar was ik met hem getrouwd. En ik zal altijd zijn vrouw blijven, ook al is hij dood.

Meneer Molinari, wil ik nog eens inschenken?

MOLINARI

Een meer dan goed voorstel na wat ik heb gehoord.

MARIA

Nederland heeft lekkere jenever.

Gezondheid!

MOLINARI

U woont hier wel mooi.

MARIA

De P.C.Hoofdstraat is één van de chicste straten van Amsterdam.

MOLINARI

Niet ver van het Rijksmuseum.

MARIA

En helemaal vernieuwd! U moet gaan kijken.

MOLINARI

U bent dus mevrouw Boersma.

MARIA

Enkele lui die hier wonen, vrienden en kennissen weten dat. Met vreemden komt dit nooit ter sprake. We hebben altijd moeilijkheden willen vermijden.

MOLINARI

Moeilijkheden?

MARIA

Of onze zaak verstoren. U moet me nu even excuseren. Ik ben zo terug.

3de scène

Maria heeft een metamorfose ondergaan. Ze ziet er helemaal anders uit. Verleidelijk, sexy.

MOLINARI

Verbaasd

Mevrouw Boersma, bent u dat?

MARIA

Ik was een mooie vrouw, al zeg ik het zelf.

MOLINARI

Dat bent u nog. U ziet er stralend uit.

MARIA

Ik zag er natuurlijk jonger uit toen ik met Jan trouwde. In Antwerpen is er iemand die weet dat Jan en ik een koppel waren.

MOLINARI

U maakt me nieuwsgierig.

MARIA

Armen Kocharian.

MOLINARI

Armen Kocharian!

MARIA

De juwelier. U schijnt hem te kennen?

MOLINARI

Leeft hij nog?

MARIA

Ongetwijfeld! U moet van hem hebben gehoord gezien uw reactie.

MOLINARI

Mevrouw Moreau heeft me over hem verteld.

MARIA

Mevrouw Moreau! O ja, natuurlijk. U bent me toch wat uitleg verschuldigd, denk ik.

Zoals ik u misschien.

MOLINARI

Ik vind het spannend worden.

MARIA

Dat weet ik niet. 22 jaar geleden deed Kocharian Jan een voorstel. U noemde daarnet een vrouw.

MOLINARI

Mevrouw Moreau.

MARIA

Och ja, die nu. Moreau! (*glimlacht*)

MOLINARI

U herinnert zich haar.

MARIA

't Zal wel. Ik heb een erg goed geheugen. Ik kan me alle vrouwen die hier zijn geweest, herinneren.

In het bijzonder mevrouw Emilie Moreau.

MOLINARI

Waarom in het bijzonder?

MARIA

Twee maanden geleden heeft mijn man haar een brief geschreven, niet waar?

MOLINARI

Uw man is al twee jaar overleden!

MARIA

Dat klopt. Ik heb die brief geschreven en ik heb hem op de bus gedaan. Een dode kan de brief niet naar de post brengen, nee toch!

MOLINARI

Kocharian heb ik nooit ontmoet. Ik heb alleen zijn naam gehoord in Antwerpen, van mevrouw Moreau.

MARIA

Wat deed ze in Antwerpen?

MOLINARI

Ze was er op doorreis. Eén nacht verbleef ze in hotel Rubens. Daar heb ik haar leren kennen.

MARIA

Hoe? Ze was er op doorreis?

MOLINARI

Het was haar bedoeling naar hier te komen om met uw man samen te leven.

MARIA

Toe maar!

MOLINARI

Emilie Moreau vertelde over haar 25-jarige huwelijksjubileum dat ze jaren geleden in Antwerpen vierde met haar man, Kocharian, ene Leclef en uw man.

Haalt kaartje uit zijn jas en geeft het haar.

Maria lacht.

Ik vertel de waarheid.

MARIA

Ach ja, één van zijn Delftse blauwtjes!

MOLINARI

Wat bedoelt u met 'één van zijn Delftse...'? Hoeveel heeft hij er dan geschilderd?

4de scène

Maria staat op, gaat naar een kast en opent ze. Molinari's ogen vallen uit de kassen als

hij enkele stapels kaartjes ziet liggen.

MARIA

Ziet u hoeveel Delftse blauwtjes hier liggen? Ik bedoel: hoeveel hij er heeft geschilderd!

Lacht

Veel, he! Allemaal verschillende! Mooi. Vindt u niet? Het zijn sjablonen. Die worden op een kaart gelegd en met een kleur bestreken.

Molinari toont dat hij het begrepen heeft.

Meneer Boersma, mijn Jan, kon niet schilderen.

MOLINARI

Toen mevrouw Moreau hier ooit was, vond ze...

MARIA

In een speelgoedwinkel hier in de Cuyp in Amsterdam zag hij een doos met sjablonen liggen.

Laten we eerlijk zijn: een klein kind kan dit.

MOLINARI

Moeilijk is dat echt niet.

MARIA

Hij kwam thuis met die doos.

MOLINARI

Als ik u mag onderbreken.

Marie knikt.

Toen Moreau hier ooit was, troonde uw man haar mee naar zijn atelier. En ze was hoegenaamd niet in de ban van zijn schilderkunst. En zij niet alleen. Voor haar waren er nog vrouwen.

MARIE

Hij had ooit een voorstel van Armen Kocharian gekregen.

MOLINARI

Excuseer me, maar het wordt me zo vreemd allemaal.

MARIE

Ik begrijp dat.

En ik had een lumineus idee. Wat zeg ik? Een ingeving!

MOLINARI

Ik laat alles over me heen komen. Luisteren is de boodschap.

MARIA

Kijk, Jan, zei ik, jij hebt charisma. Iedereen heeft je graag, vooral de vrouwen. Maar, meneer Molinari, iets is me erg onduidelijk.

MOLINARI

Niet alleen voor u. Daar ben ik blij om. Als ik u enigszins kan helpen?

MARIA

Mevrouw wist helemaal niets van de dood van mijn man. Ze wou met hem samenleven...

MOLINARI

Ja, dat heeft ze me toch gezegd.

MARIA

Waarom is ze er dan niet?

MOLINARI

Mevrouw Moreau is vannacht overleden, in haar slaap. Het hart.

MARIA

Nou! Het lijkt wel of hij heeft ingegrepen!

MOLINARI

Hij?

MARIA

God!

MOLINARI

Dat versta ik niet.

MARIA

Hij heeft mevrouw Moreau heel wat verdriet bespaard. Hij heeft haar gelukkig laten zijn totdat ze d'r laatste adem uitblies.

Natuurlijk hield mevrouw Moreau van mijn man. Al die vrouwen waren verzot op hem.

MOLINARI

Dat zou ook mijn ego strelen.

MARIA

Het is waar: Jan Boersma kon niet schilderen. Hij was dom, oliedom, meneer Molinari.

Jan kon niks. Uitgenomen één ding.

MOLINARI

Laat horen. Ik ben meer dan nieuwsgierig.

MARIA

Hij wist een vrouw gelukkig te maken. Jan voerde iedere vrouw mee naar de zevende hemel.

Molinari knikt.

U knikt.

MOLINARI

Mevrouw Moreau heeft zoiets laten doorschemeren. Maar ik had graag geweten: wat was het voorstel van Kocharian?

5de scène

MARIA

Kocharian is een erg verstandig man. Wat zeg ik? Een sluw, geraffineerd en uitgekookt heerschap.

KOCHARIAN

Jan, jij bent een vrouwentype. De vrouwen komen op jou af als...

Hij beëindigde zijn zin. Vul zelf maar aan.

Daarom koop ik voor jou een maatpak, met daarbij horende schoenen, sokken, hemden.

Een outfit voor een galadiner, een galabal. Ik ken heel wat mensen. Ik zorg ervoor dat jij wordt uitgenodigd.

MOLINARI

U wilt dus zeggen...

MARIA

Onderbreek me niet.

KOCHARIAN

Ik zal je in contact brengen met een bepaalde dame.

BOERSMA

En wat verlangt u dan van me?

KOCHARIAN

Je maakt haar het hof. Je flirt met haar, je danst met haar, je maakt haar complimenten, je maakt haar geil. Ze moet verliefd worden op jou.

BOERSMA

Wie is dan die vrouw?

KOCHARIAN

Het zal altijd een getrouwde vrouw zijn. Je moet met haar slapen. Je doet alles met haar wat ze verlangt. Daarna kom je met haar of met haar echtgenoot bij mij in de zaak. Jij als groot schilder weet toch welke juwelen het best bij haar passen!

6de scène

MARIA

Moet ik nog verdergaan?

MOLINARI

Nee, nee. Ik heb het door. Kocharian en de echtgenoot van de verleide dame komen tot een overeenkomst. De echtgenoot koopt het juweel dat zijn vrouw het liefst ziet en hij verrast haar ermee op een persoonlijke feestdag. Zo was het toch?

MARIA

U bent vlug van begrip.

MOLINARI

En u, mevrouw?

MARIA

Ik?

MOLINARI

Was u het met het voorstel van Kocharian eens? U was toch de vrouw van Jan Boersma.

U was toch ooit op hem verliefd?

MARIA

Ik hou nog altijd van hem. Trouwens, ik zal altijd van hem blijven houden, ook al is hij er niet meer!

MOLINARI

Maar was het voor u draaglijk dat hij met die vrouwen moest slapen?

MARIA

Meneer Molinari, wij waren arm. Jan kon niets, echt niets, behalve houden van, neuken, neuken!

MOLINARI

Was u echt niet jaloers?

MARIA

Eén ding wist ik zeker: vrouwen neuken was zijn beroep. Maar dat had niets te maken met wat wij voor elkaar voelden. Wij verdienden geld om te leven. Dat begrijpt u toch?

Beiden kijken voor zich uit.

7de scène

Spot op Molinari

MOLINARI

Wat een vreemde vrouw, die mevrouw Boersma! Wat een tragische figuur! Ze kan toch niet akkoord gegaan zijn met Kocharians voorstel! En toch heeft ze het aanvaard.

Vreemd, bizar!

8ste scène

MARIA

U zweeg even?

MOLINARI

Ja, ik was zo-even aan het denken... had uw man een salaris of kreeg hij een bepaald percentage?

MARIA

Een percentage. Mijn man koos wel de duurste stukken bij Kocharian. Dat kunt u zich wel indenken.

MOLINARI

Hoelang heeft meneer Boersma voor die Kocharian gewerkt? 22 jaar?

MARIA

Nee, 20 jaar. Al 2 jaar werkte hij niet meer. Hij heeft veel dames gelukkig gemaakt. Hondstrouw was hij aan Kocharian.

MOLINARI

Welke nationaliteit hadden die vrouwen?

MARIA

Franse, Amerikaanse, Deense... Kocharian heeft veel aan Jan te danken. Hij verkocht, maar...

MOLINARI

Maar wat?

MARIA

We hebben goed geleefd. Daarbij kwam ook nog het geld van de correspondentie met die vrouwen.

MOLINARI

Geld uit de correspondentie?

MARIA

Mijn man en zijn vrouwen onderhielden een serieuze correspondentie. Zij hebben hem alleen

financieel gesteund.

MOLINARI

Mevrouw Moreau had het over zeer mooie liefdesbrieven.

MARIA

Een compliment dat me goed doet.

MOLINARI

Hoezo?

MARIA

Omdat ik gewoonweg alle brieven schreef.

MOLINARI

U bent talentrijk, op alle gebied. U schreef dus...

MARIA

De mooiste liefdesbrieven.

MOLINARI

Niet te geloven. U bent een vrouw naar mijn hart.

MARIA

U loopt erg snel van stapel.

MOLINARI

Wij, Italianen, wij...

MARIA

Ja, dat weet ik. Waar waren we ook alweer gebleven? O, ja, ik heb u toch al gezegd dat Jan ontzettend dom was. Hoe zou hij het schrijven van liefdesbrieven hebben klaargespeeld? Aan iedere vrouw een kaart met Delfts blauw en een kleine tekst eronder... dat ging zelfs niet! Ik kon zijn schrift honderd percent nabootsen.

MOLINARI

En waren al die brieven in het Nederlands?

MARIA

De meeste dames kenden Engels. Voor mij was dit geen probleem. Ik heb ook Engelse liefdesbrieven geschreven. En... in bibliotheken is toch heel wat te vinden!

MOLINARI

2 jaar geleden is uw man overleden?

MARIA

Zelfs in het ziekenhuis heeft hij Delfts- blauw-kaartjes gemaakt tot hij niets meer kon vasthouden.

Hebt u een zakdoek voor me?

Van deze gelegenheid maakt Molinari gebruik wat dichterbij haar te komen en haar aan te raken. Maria laat zijn avances toe.

MOLINARI

Asjeblijft.

MARIA

Ik krijg de tranen in mijn ogen als ik over hem spreek. Excuseer.

MOLINARI

U hoeft zich niet te excuseren. *Neemt kaartje*

Het zijn mooie verzen.

Ik hou van wie jij bent, van wie u bent, wat u doet en deed.

Ik zou even naar het toilet moeten.

MARIA

Ginds.

9de scène

Maria schikt haar jurk goed en neemt een ietwat verleidelijke houding aan.

MOLINARI

U woont hier wel prachtig.

MARIA

Willen we elkaar tutoyeren? Dat stijve u!

MOLINARI

Waarom niet? Zoals die verzen zijn, ben jij ook, Maria.

MARIA

Hoe bedoel je?

MOLINARI

Puur, echt. Weet je: ik word...

MARIA

Die verzen heb ik geschreven voor we met de kaartjes zijn begonnen.

MOLINARI

En dat idee kwam van jou, veronderstel ik.

MARIA

Wat dacht je?

MOLINARI

En op alle kaarten staan dus dezelfde verzen?

MARIA

Ik kan toch niet voor iedere dame iets anders verzinnen!

MOLINARI

En al die vrouwen kwamen naar hier?

MARIA

De meeste.

MOLINARI

En?

MARIA

Jan maakte ze opnieuw gelukkig. Hij flirtte met ze. En hun mannen kochten juwelen bij Kocharian.

MOLINARI

Mag ik je even onderbreken?

MARIA

Ga je gang, Giuseppe.

MOLINARI

Maar wanneer je man flirtte, was je niet hier in de kamer.

MARIA

Nee, maar ik bespiedde ze, en dat maakte me geil. Ik masturbeerde. Maar als hij met mij

alleen was, dan... was het hemels!

Maar nu komt er geen dame meer over de vloer.

MOLINARI

Maar jij hebt geen vrouw nodig om...

MARIA

Neen, maar het Delfts-blauw-zaakje loopt als een trein.

MOLINARI

Dus jij schrijft nog altijd brieven, ook al is hij dood.

MARIA

Een mens, wat zeg ik: ik moet toch van iets kunnen leven!

MOLINARI

En als er nu toch een vrouw komt zoals ik nu...

MARIA

Dan vertel ik de waarheid.

MOLINARI

En hoe zie je er dan uit?

MARIA

Anders, als een slons. En dan zeg ik dat ik zijn vrouw ben. Met trots zal ik dat aan iedere vrouw zeggen.

Is dat geen geweldig verhaal? Auteurs zijn toch altijd op zoek naar goede verhalen? Jij, Giuseppe, als journalist moet dat in de oren klinken. Ik zou er alleszins een mooi verhaal van maken.

Jij moet dat doen.

Molinari kijkt op zijn horloge.

Moet jij de trein nog halen?

MOLINARI

Ik, euh...

MARIA

Ik haal wat om te drinken.

10de scène

Maria komt met drank terug en ziet er nog wat meer uitdagend uit.

MOLINARI

Wat een verschijning!

MARIA

Dat wond Jan op. Hij werd er supergeil van.

Laten we drinken. Dat verzacht de zeden.

Kijken elkaar in de ogen als ze drinken.

MOLINARI

Het hoeft de zeden niet te verzachten. Maar Maria, daarnet zei je met klem: Jij moet dat doen!.

MARIA

Eigenlijk ben ik kwaad boos... wat zeg ik: razend!

MOLINARI

Heb ik iets verkeerd gedaan?

MARIA

Kocharian heeft 20 jaar Jan Boersma bedrogen... met percentages. Daar ben ik achter gekomen. Ik kan dat bewijzen. Bedrogen heeft hij ons, de schoft! Jan heeft Kocharian geholpen. Die Albanees heeft gouden zaken gedaan. En op jou, op jou heb ik gewacht. Jij moet alles opschrijven wat ik heb verteld.

Molinari zwijgt.

Je zegt niks.

MOLINARI

Ik...euh...

MARIA

Denk jij nou echt dat ik dat allemaal zou hebben gezegd als je geen schrijver was? Toen wij daarstraks elkaar voor de eerste keer zagen, heb ik toch naar je beroep gevraagd.

MOLINARI

Juist.

MARIA

En dan pas ben ik begonnen. Jij gaat het verhaal vertellen. Die schoft van een Kocharian moet een lesje krijgen.

MOLINARI

Maar Maria, jij kan toch zelf dit verhaal schrijven. Iemand die zulke mooie liefdesbrieven schrijft!

MARIA

Ik kan dat, maar dat is dan ook alles. Wat heb ik niet uit de boekjes van de bib gehaald? Jan kon niet schilderen, alleen neuken en nog eens neuken. Andere vrouwen berijden!

MOLINARI

Gesteld dat ik je verhaal zou schrijven, dan moet ik de namen veranderen.

MARIA

En waarom?

MOLINARI

Ik hoef geen klacht van Kocharian aan mijn been. En ten tweede: ik wil andere mensen beschermen.

Het wordt laat, hoor!

MARIA

Ik kan geven wat je nodig hebt.

Molinari fronst zijn voorhoofd en glimlacht.

Luister. Mocht het tot een proces komen, Kocharian verliest. Ik heb zelfs getuigen.

Glimlach van Molinari verdwijnt.

Twee bedienden die bij hem hebben gewerkt, zijn ontslagen. Ze zijn bereid onder eed te getuigen.

Maar alleen als iemand het vuur aan de lont steekt.

MOLINARI

En die iemand ben ik?

MARIA

Kom hier, lieve schat. *Doet erg opdringerig*

Beloof me dat je schrijft, anders ben ik ontgoocheld. Zeg, maar nu begin ik eraan te twijfelen of jij wel auteur bent, Giuseppe Molinari!

Stilte

11de scène

Spot op Molinari

De gedachten van Molinari – Maria probeert hem te verleiden.

Ik voel me er echt niet goed bij. Maar ze komt zo eerlijk over. Ik moet alles wel veranderen:

namen, plaatsen. Ik mag mezelf geen moeilijkheden op de hals halen.

Ik krijg godverdomme een stijve!

12de scène

MARIA

Je zwijgt. Heb ik je geraakt?

MOLINARI

Ja, en of! Ik voel het. Ik bedoel: ik dacht even diep na.

Ja, Maria.

MARIA

Hoe ja?

MOLINARI

Ik doe het.

MARIA

Knuffel me, maak me...

MOLINARI

Nee, wacht even.

MARIA

Je kunt niet geloven hoe dankbaar ik je ben. Je maakt me gelukkig, en dit is misschien nog maar het begin! Eén ding weet ik: Kocharian zal boeten. Wanneer begin je eraan?

Molinari (gedachten)

Ik moet hier weg, zo vlug mogelijk... hoewel!

Wanneer?

MOLINARI

Zo vlug mogelijk. Maar ik moet eerst nog iets afwerken, en dan!

MARIA

Formidabel! Uiteindelijk heb je niet alleen mijn verhaal, maar ook dat van mevrouw Moreau.

Verschijnt het verhaal in een weekblad?

MOLINARI

Ongetwijfeld!

MARIA

Waarin? Het moet een weekblad zijn met een grote oplage. Waaraan had je gedacht?

MOLINARI

Er zijn er zoveel. Ik dacht aan...

MARIA

Elsevier. Je gaat het ook in het Frans schrijven?

MOLINARI

Een vertaling laten maken is geen probleem.

MARIA

Dus ook Engels?

MOLINARI

Waarom niet?

MARIA

Dat moeten we vieren. Ik hoop dat Kocharian verrekt als hij....

MOLINARI

Ik moet echt opstappen, wil ik nog mijn trein...

Staat op

13de scène

MARIA

Wacht. Zo niet. We hebben samen zo'n leuk gesprek gehad... dat vraagt om meer!

MOLINARI

Je mag op me rekenen. Ik denk aan je.

MARIA

Zie je wel. Het wordt...

MOLINARI

Maria, wat je doet en al gedaan hebt...

MARIA

Ik ga even naar de badkamer.

MOLINARI

Dat kan nog altijd. Willen we er een punt achter zetten?

MARIA

Neen, ik vind dat nu andere dingen prioritair zijn als je begrijpt wat ik bedoel.

MOLINARI

We praten even naast elkaar.

MARIA

Ik ga recht op mijn doel af.

MOLINARI

Terug naar het verhaal!

MARIA

Even maar.

MOLINARI

In het verhaal mag niemand met zijn of haar naam worden genoemd.

MARIA

Toch wel! Vooral Armen Kocharian.

MOLINARI

Dat geldt ook voor jou, Maria!

MARIA

Mij?

MOLINARI

Als jij wordt gestraft voor wat je doet en al hebt gedaan?

MARIA

Giuseppe, hoeveel van die vrouwen zijn al niet dood? We worden allen oud.

MOLINARI

Zo mag je niet spreken.

MARIA

Jan is dood. Wat is een leven zonder Jan? Straffen? Mij? Het kan me eigenlijk niks schelen.

Ik wil alleen nog beleven dat Kocharian gearresteerd wordt en gestraft. En dan...

Er mogen nog zoveel vrouwen zijn met wie Jan heeft geneukt. Hij heeft maar van één vrouw gehouden... en dat was van mij.

Maar vanavond wordt er niet gemasturbeerd. Daar ben ik zeker van.

En het is te laat voor de trein.

MOLINARI

Dat vreesde ik al.